

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)

Tekst: Efeziërs 5, 32

Huwelijksdienst

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 100 : 1 – 4**
4. **Gebed om zegen over de eredienst**
5. **Schriftlezing: Efeziërs 5**
6. **Zingen: Psalm 45 : 1, 5, 6**
7. **Lezing tekst: Efeziërs 5 : 32**
8. **Preek**
9. **Zingen: Gezang 123 : 1 (oude Gz. 2)**
10. **Lezen geloofsartikelen over de Zoon**
11. **Zingen: Gezang 123 : 5**
12. **Huwelijksformulier**
13. **Na het stellen van de vragen Zingen: Psalm 128 : 1 – 3**
14. **Gebed**
15. **Zegen**
16. **Collecte**
17. **Zingen: Psalm 150 : 1 en 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, bruidspaar, familie, vrienden en kennissen van het bruidspaar,

Wie de woorden van de tekst op zich zelf neemt, kan niet anders zeggen dan dat het maar vreemde woorden zijn. En zonder de verzen erom heen valt er ook niets van te maken. “Dit mysterie is groot – en ik betrek het op Christus en de kerk.” Het nauwelijks een fatsoenlijke zin te noemen. De zin spreekt over een mysterie. Maar de zin heeft zelf ook iets van een mysterie. Dit tekstvers heeft me dan ook de nodige hoofdbrekens gekost. Ik heb de tekst als volgt samen gevat.

De Here schenkt ons in de liefde van man en vrouw de sleutel om iets van het geheim van Christus’ liefde voor zijn kerk te onthullen.

“Dit mysterie, is groot”, schrijft Paulus. En dat roept de vraag op “welk mysterie”? Waar gaat het over? Ik geloof dat Paulus doelt op de woorden uit Genesis 2,24, die hij in het voorgaande vers heeft aangehaald. “Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn.” Een zin die ook iets mysterieus heeft. Deze zin wil iets verklaren. Want het begint met het woord “daarom”. Het wil verklaren waarom een man zijn vader en moeder verlaat. Wij zijn er zo aan gewend dat kinderen op een gegeven moment hun ouderlijk huis verlaten, trouwen en zo een nieuwe levenseenheid vormen. Maar ergens is het jammer dat we dat zo gewoon vinden. Want is dat zo gewoon? Waarom zou je je vader en moeder verlaten. Je vader en moeder die je al vanaf je geboorte kent. Die altijd voor je hebben gezorgd. Die voor je hebben klaar gestaan met raad en daad. Bij wie het leven vertrouwd en vaak ook goed is. Waarom zou je die goede mensen verlaten? Waarom zou jij je moeder verlaten? Je hebt het toch goed thuis. Waarom heb jij je ouders verlaten om ergens in Rotterdam met ..te gaan wonen? Ze zijn toch altijd lief en goed voor je geweest? Waarom zouden jullie gaan samenleven, je in een toch wat onzeker avontuur storten? Waarom blijven jullie niet lekker thuis bij die goede mensen aan wie jullie zoveel verplicht zijn?

Het antwoord ligt in het woordje ‘daarom’. En dat woordje neemt ons mee terug naar Genesis 2. De Here liet aan Adam de dieren voorbij trekken zodat hij ze een naam kon geven. En hoe mooi hij die dieren ook vond, het maakte hem ergens ook verdrietig. Want hij verlangde naar iemand die bij hem paste. Maar vond niemand. God had bewust dit verlangen in Adam wakker gemaakt. En in een nacht toen hij sliep nam God een rib van Adam en uit die rib, schiep God de vrouw. En toen Adam wakker werd en

hij de vrouw zag die God uit zijn rib had gemaakt, jubelde hij van vreugde. Hij zag dat zij een mens was net als hij. Hij voelde een diepe liefde voor deze vrouw. Zij was van hetzelfde vlees als hij. Figuurlijk en zelfs letterlijk. Adam vond in deze vrouw wat hij tot nu toe gemist had. Deze vrouw maakte zijn leven compleet. En dit gevoel dat deze vrouw hem gaf, brengt een man ertoe om zijn vader en moeder te verlaten, zijn vrouw aan te hangen en een te zijn met haar.

Het gaat in het door Paulus aangehaalde tekstvers uit Genesis 2 dus om meer dan de instelling van het huwelijk, als een samenlevingsvorm voor man en vrouw. Het gaat om het wonder van de liefde tussen man en vrouw. Die aantrekkingskracht die zo onvoorstelbaar groot is. Er is niets op aarde dat zoveel bezongen is als de liefde tussen man en vrouw. Er is bijna geen televisieprogramma waarin de liefde van man en vrouw geen plaats krijgt. Er is weinig dat het leven van mensen zo beheerst als de liefde. En hoeveel je er ook over nadenkt en leest, het blijft iets mysterieus hebben. Die liefde tussen man en vrouw. Het verlangen van man en vrouw om bij elkaar te zijn en altijd bij elkaar te blijven. Die liefde die mensen ertoe kan brengen om hun leven op te offeren om het leven van de ander te kunnen redden. Die liefde die mensen ertoe kan brengen om ontzettend veel van hun tijd en energie in die ander te investeren. De liefde is een van de meest bijzondere krachten in deze wereld. Misschien wel de meest bijzondere kracht. En het is die liefde die man en vrouw ertoe brengt om hun ouders te verlaten en elkaar te beloven bij elkaar te blijven tot de dood ze zal scheiden. Dit is het geheim waar Paulus op doelt in ons tekstvers.

In Efeziërs 5 : 16 – 33 vergelijkt Paulus de verhouding tussen man en vrouw in het huwelijk met de verhouding van Jezus Christus met zijn kerk. Paulus wil man en vrouw voorhouden hoe zij zich in hun huwelijk ten opzichte van elkaar moeten gedragen. Daarbij wordt de man vergeleken met Christus. Christus die het hoofd is van zijn kerk. En zo is een man het hoofd van zijn vrouw. Daarbij is de Here Jezus Christus het voorbeeld voor de houding van de man ten opzichte van zijn vrouw. Christus is het voorbeeld voor de man. De kerk is het voorbeeld voor de vrouw. Man en vrouw moeten zich naar hun voorbeeld richten. De man moet zijn krachten inzetten om zijn vrouw met liefde en zorg te omringen. Hij moet ervoor zorgen dat zij zich geliefd en beschermd voelt. Mannen moeten hun vrouw liefhebben als hun eigen lichaam. Vrouwen moeten het gezag van hun man erkennen. Niet alsof ze slaven zijn, maar omdat ze hun man liefhebben

en vertrouwen hebben in hem. Ik beseft dat dit onbedoeld het beeld bij u kan oproepen van een bazige man die vanuit zijn stoel iedereen zijn vrouw zit te commanderen. En een vrouw die holt en vliegt, maar zich al tijden niet meer geliefd weet. Dat is absoluut niet de bedoeling van de Here. Wat wel duidelijk is als we zien hoe Christus zijn hoofd-zijn van zijn kerk invult.

Hij zit niet vanaf zijn troon zijn kerk te commanderen. Hij is niet iemand die zijn vrouw de vuile en vervelende klusjes laat doen en zelf lui achterover hangt. Nee, Jezus Christus heeft uit liefde voor zijn kerk zichzelf prijsgegeven. Hij heeft voor zijn kerk zijn heerlijke plaats aan de zijde van Vader in de hemel opgegeven en Hij is neergedaald naar onze aarde. Niet om hier de grote meneer te spelen. Maar om in de gestalte van een mens uit liefde voor zijn kerk te vechten. Om uit liefde voor haar te lijden. Om uit liefde voor haar uitgelachen, bespot en buiten gesloten te worden. Om uit liefde voor haar zelfs te sterven. Zo groot is zijn liefde voor haar. Voor die kerk die van zichzelf zo vies en verlopen is. Maar zij is Hem zo dierbaar dat Hij zijn leven voor haar heeft gegeven, om haar uiteindelijk in al haar luister bij zich te nemen, zodat ze zonder vlek of rimpel of iets dergelijks zal zijn, heilig en zuiver. Hier is het dus niet een vrouw die de rommel en vuile was van haar man op moet ruimen. Maar hier is Christus die het vuil van zijn overspelige kerk opruimt en van haar afwast. Die er alles voor over heeft om zijn bruid in al haar schoonheid te laten stralen.

En... jij hebt de roeping van de Here gekregen om ... te laten stralen. Om al het mooie dat de Here in haar geschapen heeft tot bloei te laten komen. En dat is niet alleen de roeping die jij van de Here ontvangt. Maar het is de roeping van iedere man die een vrouw van de Here heeft ontvangen.

En het is jouw roeping .., om .. in zijn waarde te laten. Hem de ruimte te geven om je man voor je te zijn. Hecht waarde aan zijn oordeel en mening en laat zien dat je hem vertrouwt als hij de leiding neemt. Zo leert de Here ons om voor ons huwelijk een voorbeeld te nemen aan Christus en zijn kerk.

Christus en zijn kerk, zijn een lichtend voorbeeld voor iedere getrouwde man en vrouw. Maar het opmerkelijke van ons tekstvers is dat Paulus dan de rollen omdraait. Niet dat Paulus het gestuntel van man en vrouw in het huwelijk tot voorbeeld neemt voor Christus en zijn kerk. Dat zou natuurlijk dwaas zijn.

Maar blijkbaar hebben de woorden uit Genesis 2,24 wel wat te zeggen voor Christus en de kerk. Wat hebben die eeuwenoude woorden nu te zeggen over de Christus en zijn kerk? Ik geloof dat we moeten concluderen dat in die woorden uit Genesis 2 meer betekenis ligt dan we op het eerste gezicht zouden denken. Het gaat in Genesis 2,24 maar niet alleen over het huwelijk. Het gaat over het wonder van de liefde. Het gaat over het diepe verlangen van een man voor zijn vrouw. Het gaat over een man die uit liefde voor de vrouw die hem toebehoort het ouderlijk huis verlaat. En ik weet niet of u er wel eens over hebt nagedacht dat er gesproken wordt over een man die zijn ouderlijk huis verlaat. Terwijl we bijvoorbeeld bij Izaäk lezen dat niet Izaäk het ouderlijk huis verlaat, maar het is Rebekka die haar ouderlijk huis verlaat. En in een patriarchale en agrarische samenleving is dat ook logisch. De grond van het ouderlijk bedrijf, de veestapel, het erfgoed moet in de familie blijven en dat gaat van vader op zoon. Als Naomi terugkeert vanuit Moab naar Israël, gaan de schoondochters met haar mee. Daarin lijkt het dus normale gang van zaken dat de vrouwen hun huis verlaten en deel gaan uitmaken van het huis van hun man. Dus is het logischer dat de bruid het ouderlijk huis verlaat. Maar dat is niet het beeld van Genesis 2.

En voorzichtig mag je dus denken dat in Genesis 2,24 ook al gesproken wordt over Jezus Christus, die zijn Vader in de hemel zal verlaten om zijn bruid de kerk voor zich te winnen. Die bruid waar zijn hart naar uitgaat.

En er is nog iets met Genesis 2,24. Er is nog iets met dat heerlijke geschenk van de liefde tussen man en vrouw. Met het verbond van het huwelijk waarin man en vrouw elkaar hun liefde en trouw beloven. Want dit geschenk geeft ons namelijk ook de woorden en de beelden om na te denken en te spreken over de liefde van Christus voor zijn bruid. Over de liefde van Christus voor ons. Want hoe zouden we iets van Christus' liefde voor ons onder woorden kunnen brengen als God ons niet het geschenk had gegeven van de liefde tussen man en vrouw? Als wij die liefde helemaal niet zouden kennen. Heel de relatie met de Here, heel het verlossingswerk van de Here Jezus Christus, heel de rijkdom van het feest dat de Heilige Geest in ons wonen en werken wil, verliest zijn inhoud en rijkdom als we in dit leven niet de vreugde zouden kennen van de liefde van man en vrouw.

Dus God heeft ons het huwelijk niet alleen als cadeau gegeven om als man en vrouw te genieten van de liefde die je elkaar daarin mag geven. Maar boven alles om te kunnen

genieten van de liefde van God voor ons. De liefde van Christus voor zijn kerk is voor iedere getrouwde man en vrouw een voorbeeld om naar te leven. De liefde van man en vrouw mag op zijn beurt weer beeld en sleutel zijn voor de liefde van Christus en zijn kerk. Beeld, omdat in echte liefde van man en vrouw de wereld iets mag zien van de liefde van Christus voor zijn kerk. Maar het is ook een sleutel. Want zonder het geschenk van de liefde van man en vrouw en wat in een goed huwelijk man en vrouw voor elkaar over hebben, zouden we niet de gevoelens en de woorden hebben om Christus' liefde voor ons te begrijpen. Om ons daarover te verwonderen. Om daarover te zingen. Om daarover na te denken.

En in die zin mag jullie huwelijk een venster zijn op de liefde van Christus voor zijn kerk. En de liefde van de kerk voor Christus. En jullie mogen op vele manieren in jullie omgang met elkaar die liefde zichtbaar maken. In jullie trouw aan elkaar mogen jullie Christus trouw aan zijn kerk laten zien. In jullie vergevingsgezindheid tegenover elkaar, mogen jullie iets laten zien van de vergevingsgezindheid van Christus voor zijn kerk. In jullie zorg voor elkaar mogen jullie iets laten zien van de zorg van God voor ons. En als de Here jullie kinderen zal schenken, zullen jullie de mensen zijn van wie ze het eerst zullen ervaren en leren wat liefde inhoudt.

Het geheim van de liefde van man en vrouw is groot. Niet alleen omdat het om de liefde van man en vrouw gaat, maar omdat het ons ook helpt om iets van die heerlijke liefde van Christus voor zijn kerk te begrijpen. Te begrijpen met hoofd en hart.

Amen